

Katarzyna Kosmala, Aneta Wrzesień

Klasa VIII szkoły podstawowej

Odpowiedzialność świeckich za Kościół

Cele ogólne

Przybliżenie nauczania Kościoła na temat apostołstwa świeckich.
Wychowanie do odpowiedzialności za wspólnotę Kościoła.

Cele szczegółowe

Uczeń:

Wiedza

- podaje istotę apostołstwa świeckich (F.2),
- wskazuje na odpowiedzialność świeckich za Kościół (F.2).

Umiejętności

- wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół,
- opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w Kościele (F.2.1),
- podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo (F.2.4).

Postawy

- angażuje się w ewangelizacyjną działalność Kościoła (F.2.b),
- odpowiedzialnie uczestniczy w różnych formach wolontariatu (F.2.d),
- jest przekonany, że jego zaangażowanie ma wpływ na przyszłość Kościoła (E.3.b).

Metody i formy

Śpiew, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, metoda „słoneczko”, analiza tekstu biblijnego, autorefleksja.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, *YOUCAT. Katechizm Kościoła Katolickiego dla młodych*, Sobór Watykański II, *Apostolicam actuositatem*, kartki samoprzylepne, plan-sza z hasłem: ODPOWIEDZIALNOŚĆ, film: *Czym dla Ciebie jest? – Kościół*, nagranie z pieśnią, slajd z tekstem modlitwy, prezentacja multimedialna – ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty kościelne.

MODLITWA

Śpiew: „Barka”.

(odtworzenie nagrania z pieśnią)

WPROWADZENIE

Odtworzenie filmu: „CZYM DLA CIEBIE JEST? – KOŚCIÓŁ”.

(<https://youtu.be/ADU3Fupc7X8>)

Wybierając Chrystusa, uznając w Nim jedynego Zbawiciela, włączając się do wspólnoty Jego uczniów, obraliśmy najlepszy kierunek życiowej drogi. Jezus powołał każdego z nas i wyznaczył rolę do spełnienia, dlatego powinniśmy trwać i wzrastać w Nim, w ramach Jego Kościoła i służąc Mu w Kościele.

– Co to jest odpowiedzialność?

Metoda „słoneczko”.

Umieszczenie na tablicy planszy ze słowem:

ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Uczniowie otrzymują kartki samoprzylepne i zapisują na nich swoje skojarzenia ze słowem: „odpowiedzialność”. Następnie umieszczają kartki promieniście wokół planszy.

(Zeszyt ćwiczeń – ćw. 1)

Prezentacja pracy uczniów i podsumowanie.

Odpowiedzialność – to obowiązek moralny lub prawny odpowiadania za swoje lub czyjeś czyny, przyjęcie na siebie obowiązku zadbania o kogoś lub o coś.

Odpowiedzialność to postawa, która służy innym. Jej źródłem jest wrażliwość na drugiego człowieka i płynące ku niemu dobro. Odpowiedzialnym jest człowiek, który działa w sposób wolny, świadomy i kompetentny. Odpowiedzialność dotyczy różnych aspektów naszego życia. Jednym z nich jest odpowiedzialność za Kościół.

ROZWINIĘCIE

Jezus Chrystus poucza nas o odpowiedzialności za cały Kościół, który tworzymy – za siebie, za wiarę, za drugą osobę, za czyny, za krzewienie Ewangelii.

Odczytanie tekstów Pisma Świętego.

„Nie jesteście już obcymi i przychodniami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha” (Ef 2, 19-22).

„Jak bowiem w jednym ciele mamy wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają tę samą czynność – podobnie wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami. Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne dary: bądź dar proroctwa – [do stosowania] zgodnie

z wiarą; bądź to urząd diakona – dla wykonywania czynności diakańskich; bądź urząd nauczyciela – dla wypełniania czynności nauczycielskich; bądź dar upominania – dla karcenia” (Rz 12,4-8a).

Analiza tekstów biblijnych.

- Co to znaczy, że jesteśmy współobywatelami świętych i domownikami Boga?
- Jakie zadania spełniają członkowie Kościoła?

Stanowimy wielką wspólnotę odkupioną przez Chrystusa, dążącą do świętości.

(Zeszyt ćwiczeń – ćw. 2)

„Miłością braterską jedni drugich miłujcie, wyprzedzajcie się wzajemnie w okazaniu szacunku, (...) wspierajcie świętych w potrzebach, okazujcie gościnność. (...) Weselcie się z weselącymi się, płaczcie z płaczącymi. Bądźcie wobec siebie jednakowo usposobieni; nie bądźcie wyniośli, lecz się do niskich skłaniajcie; nie uważajcie sami siebie za mądrych” (Rz 12,10-16).

- Do czego zachęca nas święty Paweł?

To jest opis społeczności, która bierze odpowiedzialność za swoich członków.

Katechizm Kościoła Katolickiego dla młodych dokładnie precyzuje, na czym polega powołanie ludzi świeckich.

„Świeccy są posłani, by angażując się w życie społeczne, przyczyniali się do wzrastania królestwa Bożego wśród ludzi. Osoba świecka nie jest chrześcijaninem drugiej kategorii, ponieważ ma udział w kapłaństwie Chrystusa (powszechne kapłaństwo wiernych). Zabiega o to, żeby ludzie w jej otoczeniu (w szkole, na studiach, w rodzinie, miejscu pracy) poznali Ewangelię i nauczyli się kochać Chrystusa. Swoją wiarą wpływa na kształt społeczeństwa, gospodarki i polityki. Świecki czynnie uczestniczy w życiu Kościoła, podejmując się chociażby posługi ministranta czy lektora, jest gotowy być animatorem, angażuje się w prace gremiów i rad kościelnych (np. rady parafialnej). Właśnie młodzi ludzie powinni intensywnie zastanawiać się nad tym, gdzie jest ich miejsce zamierzone przez Boga” (YOUCAT 139).

- Jakie zadania spełnia osoba świecka w Kościele?

(Zeszyt ćwiczeń – ćw. 3)

Uczestnicząc w życiu Kościoła, tworzymy go i rozwijamy przez wierne przestrzeganie przykazań Bożych i zasad Ewangelii Chrystusowej. Odpowiedzialność za Kościół obejmuje takie aspekty jak: świadomość bycia chrześcijaninem, modlitwa za Kościół, trwanie w nauce Chrystusa i obrona nauki Kościoła.

„Jako uczestnicy funkcji Chrystusa – Kapłana, Proroka i Króla, mają świeccy swój czynny udział w życiu i działalności Kościoła.

Świeccy bowiem, ożywieni duchem prawdziwie apostołskim, czerpiąc siły z czynnego udziału w życiu liturgicznym swojej wspólnoty, gorliwie uczestniczą w jej pracach apostołskich, pociągają do Kościoła ludzi trzymających się może z dala od niego; współpracują usilnie w głoszeniu słowa Bożego, zwłaszcza przez katechizację; oddając na usługi Kościoła swoją wiedzę fachową, usprawniają pracę duszpasterską. (...) by zadośćuczynić potrzebom miast i okręgów wiejskich, niech nie zacieśniają

swej współpracy do granic parafii czy diecezji, ale niech usiłują rozszerzyć ją na tereny międzyparafialne, międzydiecezjalne, narodowe i międzynarodowe. (...) W ten sposób niech troszczą się o potrzeby Ludu Bożego rozsianego po całym świecie; przede wszystkim niech za własną sprawę uważają dzieła misyjne, służąc im pomocą materialną lub nawet własną osobą" (Sobór Watykański II, *Apostolicam actuositatem*, 10).

– Do czego zachęca nas Sobór Watykański II?

Wierność nauce Chrystusa, odpowiedzialne przyjmowanie Jego słów i realizowanie ich w życiu prowadzi do odkrycia swojego miejsca i roli w Kościele. Każdy z nas na miarę swoich możliwości może być świadkiem i żywym narzędziem posłannictwa Kościoła.

Wierni świeccy są członkami Kościoła, a jednocześnie aktywnie i bez żadnych ograniczeń mogą uczestniczyć w życiu społecznym, politycznym, gospodarczym i kulturalnym współczesnego świata, zajmować istotne stanowiska i pełnić określone funkcje w społeczeństwie. Ta obecność we wszystkich środowiskach daje im możliwość wypełniania misji głoszenia Królestwa Bożego, powierzonej wszystkim wierzącym.

Wierni świeccy na swój sposób stają się uczestnikami kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa i sprawują właściwe całemu ludowi chrześcijańskiemu posłanie w Kościele i świecie. Mają swój udział w Chrystusowym kapłaństwie, którego istotą jest składanie ofiary. Świeccy, chociaż nie sprawują eucharystycznej Ofiary, to przecież czynnie w niej uczestniczą. W jej trakcie polecają Bogu swoje cierpienia, trudy, czyny, pracę, życie rodzinne i małżeńskie. Wszystko to ma wartość ofiary duchowej. Wierni świeccy uczestniczą także w funkcji prorockiej Chrystusa. Mogą ją realizować poprzez dawanie świadectwa o Bogu swoimi czynami i słowami. Potrzebna jest pogłębiona świadomość religijna, znajomość Pisma Świętego i zawartych w nim prawd wiary. Tę duchową formację może otrzymać wierny świecki w różnych ruchach, stowarzyszeniach i wspólnotach kościelnych. Uczestnicząc w nich, służy także Kościołowi powszechnemu i lokalnemu swoimi umiejętnościami i darami. Tym samym współdziała ze swoimi duszpasterzami na rzecz wspólnoty kościelnej i spełnia w ten sposób królewską funkcję Chrystusa.

ZAKOŃCZENIE

Prezentacja multimedialna – ruchy, stowarzyszenia i wspólnoty kościelne.

– W jaki sposób możemy działać na rzecz wspólnoty Kościoła?

Kościół Chrystusowy potrzebuje autentycznych świadków. Naszym zadaniem jest służyć innym ludziom tak, by odnaleźli Chrystusa.

Jako członkowie Kościoła mamy dawać świadectwo swej przynależności do Chrystusa. Czynimy to, gdy nie wstydzimy się własnej wiary i w sytuacjach próby, doświadczeń potrafimy bronić Kościoła i wiernie stać na straży Jego nauki.

Autorefleksja.

Pomyślimy:

- Co czynię dla dobra wspólnoty Kościoła?
- Jakie podejmuję działania apostołskie?
- W jaki sposób wspieram inicjatywy ruchów kościelnych?

PRACA DOMOWA

Napisz, jak rozumiesz słowa Jana Pawła II: „Nie trwajcie w bezczynności, podejmujcie odpowiedzialne zadania na wszystkich dostępnych Wam polach w naszym świecie”.
(Zeszyt ćwiczeń – ćw. 4)

MODLITWA

Pokaz slajdu z tekstem modlitwy.

„Ojcze, dziękuję Ci, że od chrztu świętego przynależę do Twojego Kościoła i mogę troszczyć się o jego rozwój. Spraw, abym odkrywając swoje miejsce i rolę w Kościele, umiał wiernie trwać w jego nauce i w poczuciu odpowiedzialności za Jego tożsamość, dawać świadectwo prawdziwego chrześcijaństwa. Amen”.

ks. Piotr Wołąkiewicz

Klasa III liceum i technikum

Uczestnictwo w liturgii Kościoła

Cel ogólny

Ukazanie znaczenia uczestnictwa w liturgii Kościoła.

Kształtowanie postawy świadomego uczestnictwa w liturgii Kościoła.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wie, że Kościół oddaje cześć Bogu poprzez sprawowanie liturgii,
- potrafi wyjaśnić, czym jest liturgia,
- umie wyjaśnić używane w liturgii: znaki, gesty i postawy,
- potrafi dokonać refleksji dotyczącej jego osobistej przynależności do Kościoła i zaangażowania w uczestnictwo w liturgii.

Metody i formy

Wykład, prezentacja multimedialna – film, praca w grupach, analiza tekstu biblijnego, analiza tekstów źródłowych, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Egzemplarz *Biblii Tysiąclecia*, Sobór Watykański II, *Sacrosanctum concilium*, karty pracy, K. Filipowicz, *O uczestnictwie w liturgii słów kilka*, „Msza Święta” 2009, nr 09, film: *Czym jest liturgia?* [TL#06], film: *Trudne Słowa: #9 Liturgia*.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Na pewnym etapie życia każdy człowiek zaczyna zastanawiać się i zadawać pytania o powody i sensowność uczestniczenia w liturgii. Takie wątpliwości powinny motywować osoby, które ich doświadczają, do poszukiwania odpowiedzi i rozwiązań. Zdarza się jednak, że ludzie ulegają pokusie lenistwa duchowego i rezygnują z poszerzania wiedzy o Kościele i jego misji zbawczej, która realizuje się w liturgii.